

hverdag. Det kan Fremskridtspartiet heller ikke have noget imod. Hele forslaget lægger jo netop op til, hvis der skulle være nogle eventualiteter gemt et eller andet sted, at man starter med det som en forsøgsordning. Man gør det endda på den måde, at det er skolebestyrelserne, der har initiativretten til at foreslå, at man starter en forsøgsordning, og dermed får vi så også styrket skolebestyrelserne, og det kan vi i Fremskridtspartiet heller ikke have noget imod, tværtimod.

Derfor er det for mig at se en række positive elementer, der ligger i forslaget her, og det vil vi i Fremskridtspartiet naturligvis støtte.

Må jeg så ikke godt have lov at sige til hr. Søren Kolstrup fra Enhedslisten, at det jo lød meget flot, det, der blev sagt, og det er jo helt i tråd med Enhedslistens ideologi på en række andre områder, men blot for at gøre det klart: Det er jo et faktum, at de mindre bogligt stærke altså ikke bliver stærkere ved, at man gør de mere bogligt stærke svagere.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Til hr. Tom Behnke blot dette: Det Konservative Folkeparti er jo ikke imod det her. Det, jeg gav udtryk for, var en betænkelighed, fordi vi har tidligere erfaringer, nemlig fra den samordnede indskoling, med, at det gik på en anden måde, end man havde regnet med. Og hvis hr. Tom Behnke tog en snak med tidligere undervisningsminister Bertel Haarder, ville han vide, at hr. Bertel Haarder fortrød den samordnede indskoling, for det gik ikke den på måde, som han havde forventet, og med de her rammer kan det også gå galt. Men da det som sagt er et forsøg, der sættes i gang, så lad os se, hvordan det forsøg går. Vi er bare betænkelige fra konservativ side.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti kvitterer for de gode intentioner i dette lovforslag, og vi ser positivt på § 55, der udtrykker et ønske om at bevare de små skoler, for vi mener, det er meget vigtigt, at vi i Danmark har en bred vifte og et stort antal af forskellige små skoler, både offentlige og private. Ligeså kan vi give vores støtte til, at der blødes lidt mere op mellem de forskellige faggrupper. Men vi ser nogle problemer i lovforslaget.

Bl.a. er vi bekymrede for, om man via denne lov vil forsøge at få heldagsskolen og en tidli-

gere skolestart indført ad bagevejen. Således har Socialdemokratiet ved den forrige førstebehandling af lovforslaget den 6. februar udtalt, at når eller hvis børnehaveklassen får den placering i undervisningen, vil det også være naturligt, at alle børn frekventerer børnehaveklassen, altså at undervisningspligten bliver udvidet til børnehaveklassen.

Vi ønsker ikke, at børnehaveklassen skal gøres til første klassetrin i grundskolen. Vi har heller ikke set dokumentationer for, at børn, der ikke har gået i børnehaveklasse, men i stedet er blevet i børnehaven eller er blevet passet hjemme, klarer sig dårligere end andre børn.

Vort spørgsmål er i den forbindelse: Er det barnets tarv, der er udgangspunktet for ideen om tidlig skolestart? Det mener vi ikke det er. Vi mener derimod, at intentionerne om helhed nemt i praksis kan blive til hulhed og intet frirum, ingen fritid, intet frit valg for børnene.

Vi har ikke noget imod, at børnehaveklassebørn kigger på bogstaver og tal og forsøger at sætte dem sammen til noget meningsfyldt. Selvfølgelig må de det. Vi forventer også, at børnenes sproglige udtryk og begrebsapparat bliver udviklet gennem oplæsning og samtale m.v. i børnehaveklassen, men tidligere skolestart, nej tak.

Og det oplæg, som vi for ikke så længe siden har set vedrørende en ny folkeskole, heldagskolen, ligner i foruroligende grad den heldagskole, som Det Centrale Uddannelsesråd i 1970'erne fremlagde i debatoplægget »U 90«.

Dengang, i 1970'erne, fandtes der stadig rigtige socialister og pædagoger med lilla ble, og for dem var netop heldagsskolen samfundets mulighed for at give børnene den rette socialisering, for forældrene kunne meget let komme til at modvirke en god samfundsopdragelse, hvis de fik for meget tid sammen med børnene.

I stedet for at give os fuldstændig i udviklingens vold og acceptere, at familiens hverdag er opsplittet, så lad os dog gøre det muligt, som forældre og børn allerhelst vil, nemlig have mere tid til hinanden. Det vil styrke familierne og dermed også skolen.

Frem for en heldagsskole skal vi altså have en heltidsfamilie, hvor forældre får mulighed for at vælge at tage sig af børnene både før og efter normal skoletid. Det vil i virkeligheden være en langt mere revolutionerende løsning både for børnene og for skolerne.

De fleste forældre ønsker mere tid til deres børn, samtidig med at de gerne vil bevare til-